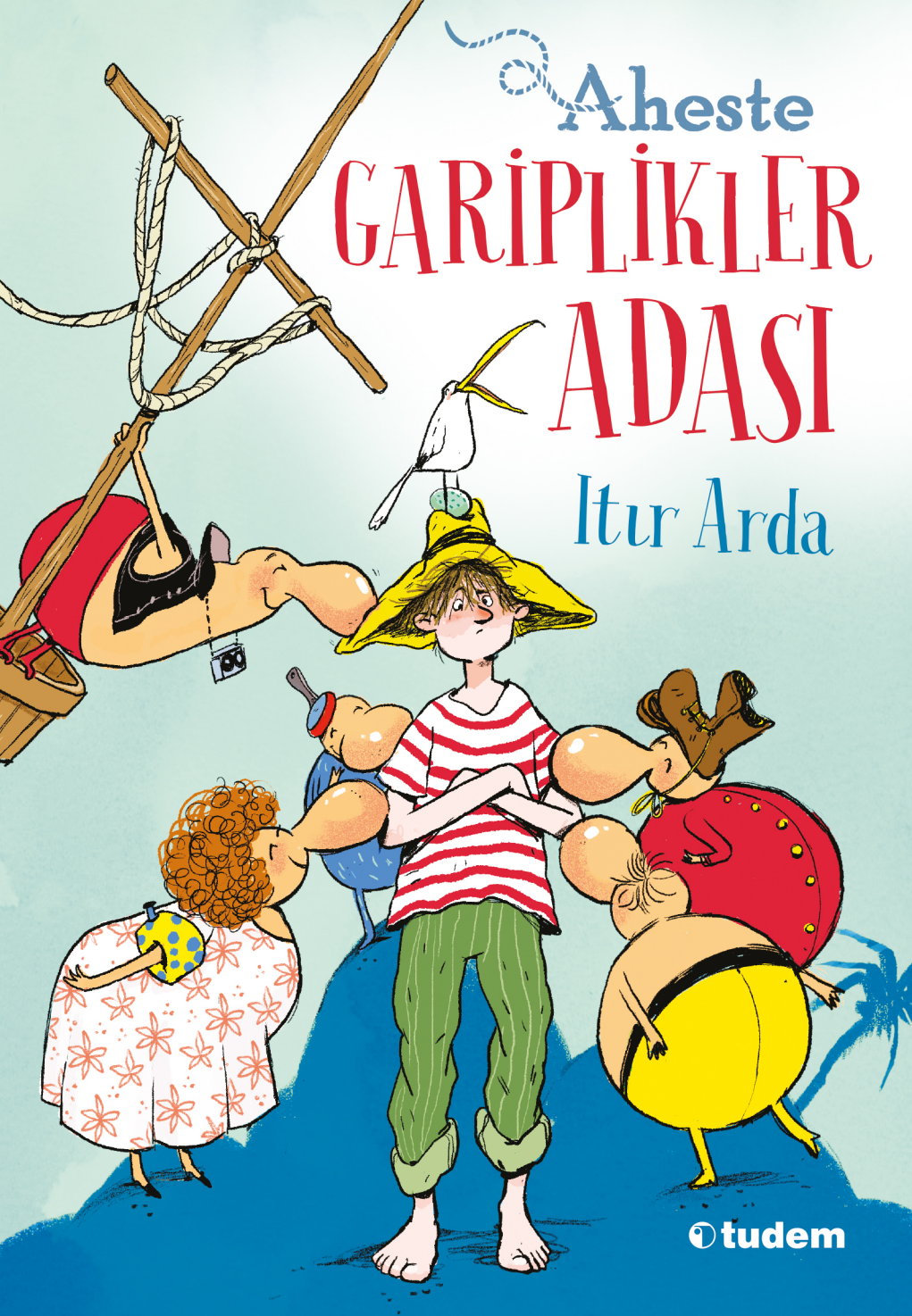

Aheste
GARIPLIKLER
ADASI

Itır Arda

 Aheste

GARIPLIKLER
ADASI

Itır Arda

AHESTE GARİPLİKLER ADASI

© 2019, Tudem Eğitim Hizmetleri San. Tic. A.Ş.
1476/1 Sok. No:10/51 Alsancak-Konak/İZMİR

YAZAR: İtir Arda

RESİMLER: Zeynep Özatalay

EDİTÖR: Burhan Düzçay

SON OKUMA: Irmak Ertaş

GRAFİK UYGULAMA: Aynur Sarıbüyük

KAPAK TASARIMI: Burak Tuna

BASKI VE CİLT: Ertem Basım Yayın Dağıtım San. Tic. Ltd. Şti.
Eskişehir Yolu 40. Km. Başkent OSB 22. Cadde No:6 Malıköy/Ankara
Tel: 0 312 284 18 14

Birinci Baskı: Mayıs 2019 (2000 adet)

ISBN: 978-605-285-184-5

Yayınevi sertifika no: 11945

Matbaa sertifika no: 16031

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin önceden yazılı izni olmaksızın tekrar üretilemez, bir erişim sisteminde tutulamaz, herhangi bir biçimde elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt ya da diğer yollarla iletilemez.

Aheste
GARIPLIKLER
ADASI

Itir Arda

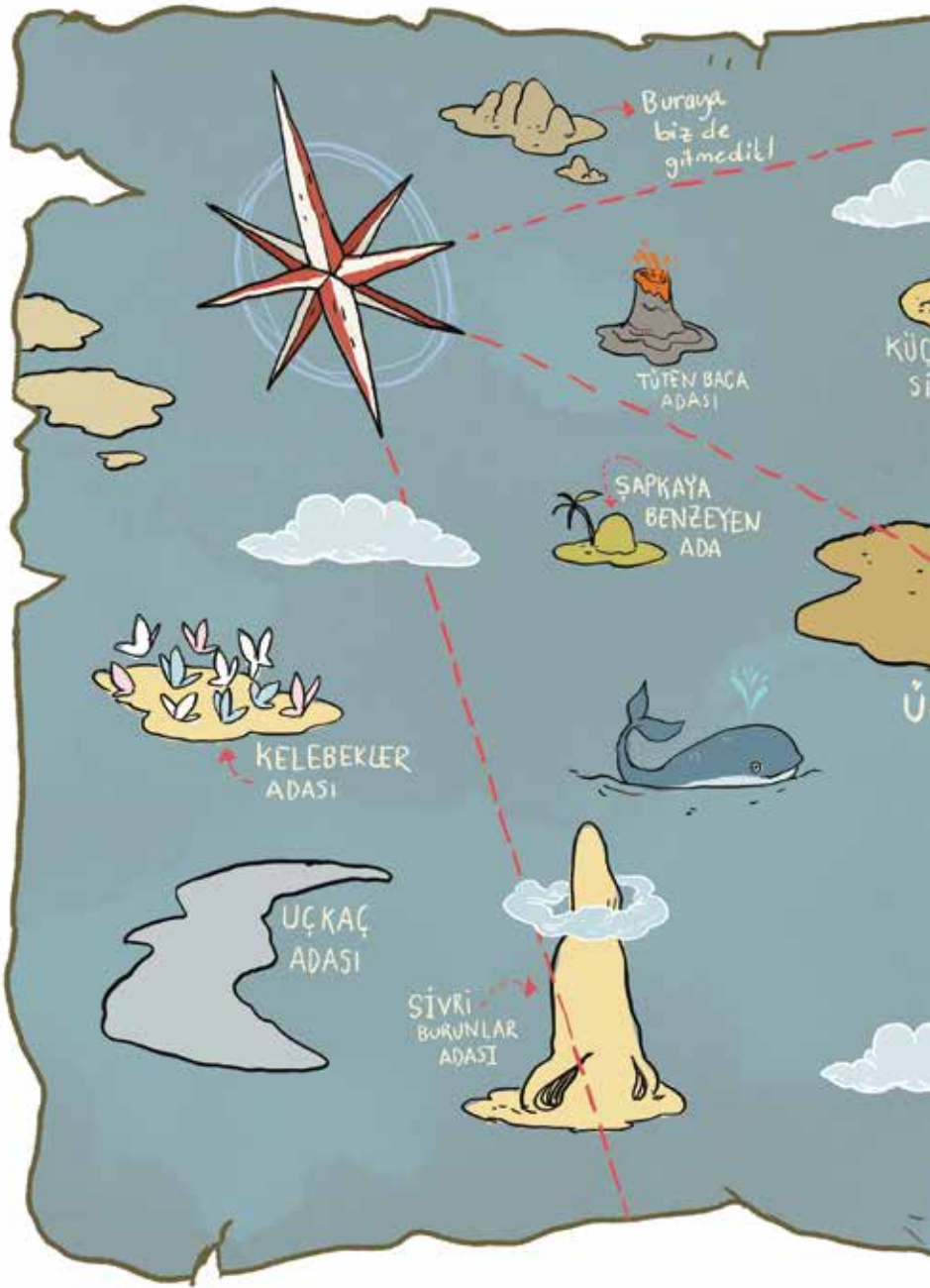
İtir Arda

Erzurum'da doğdu. Ortaokul ve lise öğrenimini Robert Kolej ve Almanya'da Hollenberg Gymnasium'da tamamladı. Almanya'da Ruhr Üniversitesi'nde inşaat mühendisliği okudu. Aynı fakültede yüksek lisansını tamamladı. Sözcükleri sayılara tercih ettiğine karar verdiğiinden beri yazarlık, senaristlik ve çevirmenlik yapıyor. İlk çocuk kitabı, *Her Güne Bir Oyun* 2004 yılında yayımlandı. TRT Çocuk Kanalı için yarattığı *Dört x 4'lü* dizisi de dahil

olmak üzere birçok dizinin baş yazarlığını yaptı ve yazdığı çocuk kitaplarının yanı sıra birçok kitabı Türkçeye çevirdi.

Bölümler

Fırtınanın Göbeğinde Davetsiz Bir Misafir	9
Adalılarla Tanışma	21
Burnumun Dibinde Neler Oluyor?	36
Garip Bir Köy	43
Aheste Gıcır Gıcır Gıcirdarken	49
Minicik Bir Martı Sorunu	60
Horlayan Biriyle Konuşmak Ne Zormuş	65
Boyumdan Büyük Bir İş	73
Ben Uyurken Neler Olmuş Neler	84

HAYALET ADA

OK
MİT

AŞIRI TEHLİKELİ
KAYALIKLAR
ADASI

Çİ
MAYMUN
ADASI

İSSİZ
ADA

BÜYÜK
SİMİT

TAKIMI
ADALAR

DEFİNE
ADASI (şaka şaka, define yok)
((yoksa var mı??))

Fırtınanın Göbeğinde Davetsiz Bir Misafir

Her şey, korkunç bir fırtına ile başladı, sevgili günlük...

Ama dur biraz! Anlatmaya, yolculuğumun ilk gününden başlamalıyım sanırım.

Denizciyim ben. Yani işim bu.

“Adın ne?” dersen...

O da Denizci.

“Hadi canım, öyle ad mı olur? Asıl adın ne?” diye soracak olursan, gerçekten tek adım bu. Yani herkes beni böyle çağırır. Ben de bilmiyorum başkasını.

Ufacık bir teknem var. “*Aheste*” koydum adını. Adı gibi yavaşçacık yol alan bir tekne o. Evet, pek hızlı gidemez. Ama denizin üzerinde insanın niye acelesi olsun ki zaten?

Dikkat edersen, “denizciyim” dedim ama “balıkçıyım” demedim, sevgili günlük. Çünkü iyi bir denizci ama berbat bir balıkçıyım ben! İnanmazsan, yol boyunca oltamla neler yakaladığımı bir sayayım sana:

Bir lastik çizme, bir kova, bir adet televizyon kumandası, bir gözlük, bir lastik çizme daha. (Ha bu arada, lastik çizmelerin ikisi de sol ayak için.) Ayrıca bir patates çuvalı, bir de paslı bisiklet... Balık var mı? Yok!

Neyse, işte ben tekneme binmiş, yelkenimi rüzgâra vermişim. Güzel güzel gidiyordum. Gündüz oldu mu güneşin parlak, sıcak ışığını giyiniyor, gece oldu mu ayın tatlı ışığını üzerime örtüyordum. Yanlış anlama, güneş ve ayın boş vakitlerinde terzilik yapmadığımı bili-

yorum tabii ki. İki de gökyüzünde, çok uzak bir yerlerde. Bunlar yalnızca benim hislerim.

İşte böyle günlerce, haftalarca yol almıştım. Denizin ortasındaydım. Görünürde ne kara vardı ne başka bir tekne, ne de başka bir insan...

Ara ara içim ürperse de çoğu zaman hiç korkmuyordum. Aksine, kendimi dünyanın en büyük kâşifi gibi hissediyordum. Aheste aheste dünyayı keşfeden bir kahraman gibi...

Zaman zaman, 'Bana rahat battı herhalde! Şimdi mis gibi evimde yayılıp televizyon seyretmek ya da bilgisayarda oyun oynamak vardı. Ne yapıyorum ben bu koca denizin ortasında?' diye düşünüyordum. Ama bu düşünceler çok kısa sürüyordu, sevgili günlük. Sonra önümde gerçek yunuslar hoplayıp zıplıyordu ve ben tekrar mutlu mutlu dümenimin başına geçiyordum.

Bir de şarkı uydurmuş, söylüyordum:

Fıfır fıfır dalgaların üzerinden,
Tatlı tatlı rüzgârın önünden,
Süzülür benim aheste teknem.
Fıf fıf fıf!
Ve foşşş!

Evet! Foş!

Çünkü birden, fışır fışır değil de foşur foşur dalgalanmaya başladı deniz. O tatlı tatlı esen rüzgâr da uğuldayarak ve hışımına çarpıyordu yüzüme artık. Bir şeye çok kızmış da bas bas bağıırıyordu sanki.

Benim ufacık, yavaş tekmem, bu kadar öfkenin karşısında ne yapacağını bilemiyordu. Bir o tarafa, bir bu tarafa savruluyordu. O da ben de anlamamıştık, rüzgârın neye kızıp böyle bağıırdığını.

Rüzgâr o kadar şiddetlenmişti ki dümenin başında zar zor ayakta duruyordum artık.

Ardından yelkenim rüzgârla doldu, doldu, doldu... ve bu kadar öfkeyle ne yapacağını bilemediği için şiştikçe şişti... Sonunda, 'Aaa, yeter ama artık!' diye düşünmüş olmalı ki patlayıp yırtıldı.

'Galiba batacağıız,' dedim içimden. 'Batacağıız, batacağıız! Evet, evet batacağıız!'

Aheste
GARİPLİKLER
ADASI
İtir Arda

Resimleyen: Zeynep Özatalay

Bir denizcinin, teknesiyle sürüklendiği bu garip adada “anlama” ve “anlaşılma” çabası, sıra dışı bir maceranın kapılarını aralıyor.

Şapkasının üzerinde kuluçkaya yatmış bir martı, burunlarının ucunu bile zar zor görebilen sevimli adalılar ve bir kayanın üzerinde delik deşik ve kalbi kırık bir tekne... Her şey normal olanla saçma olanın iç içe geçtiği bir kakhaha fırtınasına dönüşüyor.

www.tudem.com

[f](#) [t](#) [@](#) [v](#) tudemyayingrubu